

Insinöörin kanssa...

... on mukava matkustaa

■ Tapasin tuossa tuttavaperheen. Ulkomaankomennus oli opettanut rouvan ajattelemaan matkustamista maapallon ympäri pienempänä haasteena kuin toisille on matka mummolaan 200 kilometrin päähän. Kun lapset on ohjelmoitu jo etukäteen ja varusteet ovat saatavilla, matka sujuu.

Tällä kertaa isikin oli ehtinyt lomareissulle muiden kanssa.

Perheen äiti istutti heti koneeseen saavuttuaan jälkikasvun (kaksi kappaletta) penkeille, köytti nämä aloilleen ja ryhtyi kaivamaan esiin ensiapuviihdykettä ja pienemmän iltamaitoa. Vaan ei löytänyt.

Herra insinööri oli työmatkoilla totuttuun tapaan nostanut kaikki perheen kassit samantien ylähyllyille, kiskaissut villasukat jalkaan ja ryhtynyt Iltalehden lukuun.

Ihmetteli sitten, kuinka nyt yhtäkkiä jotain leluja ja muuta turhuutta tarvittaisiin.

Lapset protestoivat äänekkäästi. Kone nousi ilmaan pienemmän pidellessä nousupaineessa korviaan helpottavan juoman puutteessa.

Yhteistyö oli jatkunut yhtä hienosti pissitaukojen sekä lasten ja vanhempien ruokailun ajan. Työn rasittama insinööri oli keskittynyt GT:hen ja vaimo lapsiin.

Rouva kertoi, että heillä päädyttiinkin jatkossa niin sanottuun kaksiluokkaiseen järjestykseen. Herra insinööri matkustaa business-luokassa ja vaimo lapsineen rahvaan puolella. Perhesopu pysyy paremmin, jäykkä rouva summasi.

Insinöörini muistelee kouluttajan sanoneen jo armeija-aikana:

– Jos maasto ja kartta poikkeavat olennaisesti toisistaan, maasto pätee.

Niinpä, mutta oma insinöörini oli kantanut kotiin GPS-laitteen. (Vai oliko se nimi tuollainen?)

Ja mitäs siitä kotona, mutta kun vehje otetaan tätä nykyä jopa kauppatmatkalle mukaan. Sitten selitellään kolarikumppanille, että tästä minun tämän laitteen mukaan piti kääntyä, enkä minä nyt ehtinyt ihan näin paljon ympärilleni katsella.

Anoppilaan lähtiessä mieheltä kului ikuisuus reittiä ohjelmoidessa. Kohdehan oli paikka, johon herra matkusti päivittäin ensimmäiset kaksikymmentä vuotta elämästään.

Oli kieltämättä mukava seuraila koneen ohjeita, jotka poikkesivat vain vähäisesti vuosien mittaan testatusta optimireitistä. Sen verran oli omaa tahtoa jäljellä, että uskoimme vielä enemmän itseemme kuin vehkeeseen.

Joskus saattaa tietysti vielä tulla tilanne, jolloin hyödyimme tästä apparaatista ihan oikeastikin. □